

Mythologia, Venise, 1567 - X [92-93] : De Gorgonibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[92-93\] : De Gorgonibus](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VII

[Mythologia, Venise, 1567 - VII, 12 : De Gorgonibus](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[92-93\] : Des Gorgones](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[92-93\] : Des Gorgones](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [92-93] : De Gorgonibus, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 24/12/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1034>

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50
Formatin-4
Langue(s)Grec ancien
Pagination301v°-302r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Gorgones](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 25/11/2024

Mythologia

multos latrones & crudelissimos tyrannos obtruncasse, ac labyrinthi fraudes aperuisse. erat enim labyrinthus vita hominum multis difficultatibus implicata, cum semper grauiore alia ex aliis oriantur, è quibus nemo nisi per singularem prudentiam & fortitudinem & constantiam se explicare poterit. has ipsas difficultates intra se continet ambitio, & auaritia, & libido, & omnia scelera, in quæ si quis semel ingrediatur, haud facile exitum inueniet. si quis verò singulari prudentia non existat, is labyrinthum scelerum aut cupiditatum semel ingressus ante ibi emoritur, quàm se expedire possit. quam turpium enim rerum voluptas sit parens, & quam calamitosarum, argumento fuit Tarei libido.

De Medusa.

VT quantopere opus sit constantia aduersus voluptates demonstrarent sapientes, Medusam omnium mulierum pulcherrimam effinxerunt, ob apparentem & ad se allicientem suauitatem. sed omnes ab illa in lapides còuerti dixerunt à quibus visa fuisset, cum vel Mineræ templum violasset, quia voluptatibus dediti omnem deorum cultum paruifaciunt, omniaque humanitatis & officii iura conculcare pedibus consueverunt, omnibusque honorificis rebus sunt inutiles. alii superbiam & arrogantiam per hanc fabulam deprimendam putabant, quia cum dea certasset Medusa de capillorum pulchritudine, qui enim illis vicia laborant, & homines & Deos paruifaciunt, sic igitur refræmandam libidinem, & temeritatem & arrogantiam esse admonebant, quia horum vitiorum Deus est grauissimus ultor. nam non modo capillos Medusa amisit, sed etiam Deorum consilio & opera missus fuit Perseus ad eam occidendam.

De Gorgonibus.

QVONIAM vero dux dicuntur esse faculces animæ nostræ, altera rationis particeps, altera sine ratione: quæ rationis est compos, seniores naturæ Græcæ dictæ sunt ab antiquis, prudentia scilicet quæ in rebus difficillimis præcipuè, & in rebus publicis est necessaria. at sorores harum sunt Gorgones voluptates dictæ, quæ homines implicant ac perimunt, à quibus Perseus sine grætarum auxilio se explicare non potuisset. cum enim ratio & cupiditas ex eodè animo nascantur, cupiditas rationi pareat necesse est, quare dictus est Perseus siue prudentia capto Grætarum oculo, consilio & auxilio Palladis illas superasse. at Physicè.

Dicuntur Gorgones esse aquæ maris filie, à fremitu dictæ. ad has sol diuinæ mentis minister contendit, idque Mineræ consilio, quia omnes actiones naturæ sunt pro diuina sapientia, cum Deus & natura nihil frustra agant. ob motus celeritatem huic Nympharum volucres calceos tribuerunt, quia per omnia penetret. cum extenuet vapores ita ut videri non possint, habere dictus est galeam Plutonis, & ensen Mercurii. Medusam mortalem occidit Perseus, quia subtiliorem tantum aquæ partem attrahit, quæ supernat, quæque habilis est ad mutationem. cum verò admirabilis sit sapientia Dei, qui vires has soli attribuit, attonitus propè sit ad reliqua hæc humana negotia, qui cognitione & mente in hæc arcana naturæ opera penetrare valeat.

nam

nam reliquis neque tantilli quidem faciet.

De Sirenibus.

CUM nobis vitandam esse desidiam per hanc fabulam, omnemque in rebus gerendis negligentiam antiqui significarent, hanc per Sirenium suauitatem cantilenæ omnes ad se allicere demonstrabant, & in summum capitis discrimen denique inducere. alii voluptates esse intellexerunt, quæ patre caurino Acheloo scilicet nascuntur. cum vero partim essent bellæ, partim virgines, duplicem animæ facultatem ostendebant, rationi parentem scilicet, & rursus appetentem. nam qui parer rationi, homo est; qui non parer, bellua: neque quidpiam aliud verè hominem facit. unusquisque nostrum merito inclusas habet Sirenes, cum animus diuersis motibus agitur. si quis igitur illegitimos morus securus fuerit, hic in extremas miseras denique inducitur: quate aures ad harum cantus sunt obturandæ. quidam adulatorum esse Sirenes putarunt, qua peste nulla est neque humano generi perniciosior, neque suauior.

De Orpheo.

CELEBRATVS fuit Orpheus à poetis non solum quidem ob poeticæ facultatis præstantiam, sed multo magis ob iustitiam & æquitatem, quæ non solum in cæteros homines, sed in seipsum usus fuit. nam placatis inferis animi perturbationibus scilicet, iustitiam siue iuridicem in lucem extraxit. at si quis fuerit paulo negligentior in seruanda æquitate, rursus eodem relabatur, vnde fuerat profectus. ut igitur moderationem animi motibus adhibeamus hæc ita conficta fuerant.

De Musis.

CUM vellent Pythagorici demonstrare omnia cœlestia corpora musicæ harmoniam efficere, & sonos varios pro magnitudine spherarum, aut pro celeritate. musarum nomina introduxerunt; acque ad planetarum imitationem musicis instrumentis septem chordas primum accommodarunt. quæ deinde additæ fuerunt. Sic igitur musicam diuinam scientiam Pythagoras significauit, qua possent animi mortaliū ab impuris cupiditatibus refræuari, & mores componi. Quod diuinorum illorum corporum animæ poeticæ facultati præessent, id planè significabat res humana à mente diuina, cœlestibusque corporibus gubernari; atque omnem in quauis facultate præstantiam ad homines cœlitus demitti.

De Dedalo.

PER Dedali verò fabulam significabant omnes iniquos esse calamitosos, nulli scelerato putandam firmam esse iusti principis amicitiam. mediocritatem tutius expeti, quàm ardua quæque & sublimia, quia summæ præstantiæ coniunctæ sunt ingentes calamitates & pericula. nam mediocritas neque valde inuidiosa est, neque contemnenda.

Gggg a De